

Posl. br. P-46/2025-34

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA

Trgovački sud u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji tog suda Katarini Franković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku, građansko-upravni odjel, protiv tuženika LOVRIJENAC 1000 d.o.o., [adresa], OIB: 41161160903, zastupan po punomoćniku Krunoslavu Vukalović, odvjetniku u Varaždinu, radi predaje u posjed, nakon javne glavne rasprave održane i zaključene na ročištu dana 17. rujna 2025. u nazočnosti zastupnika po zakonu tužitelja PI, zamjenik u Općinskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku i punomoćnika tuženika, objavljenoj dana 16. listopada 2025,

presudio je

I. Dužan je tuženik Republici Hrvatskoj putem Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine predati u posjed nekretnine katastarskih oznaka čest. zem. [katastarska čestica] površine 46 530 m², zk. ul. [broj ZK uložka], čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uložka], površine 517 m², čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uložka], površine 1 520 m² čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uložka] površine 2 516 m² čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uložka], površine 423 m² čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uložka], površine 1 605 m² čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uložka], površine 28 840 m² čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uložka], površine 4 058 m², sve k. o. [katastarska općina] na kojim nekretninama se prostire kamp Kupari na adresi [adresa], sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 100.000,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi ističe da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnina katastarskih oznaka čest. zem. [katastarska čestica] površine 46 530 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 517 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 1 520 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 2 516 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 423 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 1 605 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine 28 840 m² čest. zem. [katastarska čestica] površine

4 058 m², sve k. o. [katastarska općina] na kojim nekretninama se prostire kamp Kupari na adresi [adresa]., a da je kampom temeljem Odluke Vlade Republike Hrvatske upravljalo trgovačko društvo Club Adriatic d.o.o. koje je zaključivalo ugovore o zakupu kampa s trgovačkim društvom Lovrijenac 1000 d.o.o. u vlasništvu Čl. Ističe se u tužbi da je zadnji ugovor o zakupu istekao je 31. listopada 2017. godine, a da je odlukom Vlade Republike Hrvatske Ministarstvo državne imovine preuzelo upravljanje kampom 1. studenoga 2017. godine. U skladu s Odlukom o utvrđivanju uvjeta za korištenje kampova u vlasništvu i/ili suvlasništvu Republike Hrvatske i čestica zemljišta u obuhvatu kampova, kojom je propisana visina naknade za korištenje kampova u vlasništvu i/ili suvlasništvu Republike Hrvatske od 21. rujna 2018. godine društvu Lovrijenac 1000 d.o.o. omogućeno je, u tužbi se navodi, nastaviti obavljanje trgovačko - ugostiteljske djelatnosti u kampu [adresa] te je isto društvo uredno podmirilo naknadu za korištenje za 2018. godinu te stalni dio naknade za 2019. godinu. Tužitelj ističe da se društvo Lovrijenac 1000 d.o.o. obratilo Ministarstvu državne imovine sa zahtjevom za neposrednu prodaju nekretnina u obuhvatu kampa u vlasništvu Republike Hrvatske, budući je u neprekinutom posjedu nekretnine duže od pet godina, a da je Ministarstvo pokrenulo postupak neposredne prodaje pogodbom temeljem članka 41. st. 1. podstavka 4. Zakona o upravljanju državnom imovinom (Narodne novine broj 52/18). Tržišna vrijednost predmetnih nekretnina u tužbi se navodi procijenjena je po društvu Brlić d.o.o. na 39.190.000,00 kuna, te je sukladno članku 37. stavak 5. Zakona o upravljanju državnom imovinom i članka 29. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske (Narodne novine broj 154/11, 121/12, 7/13, 61/15, 99/16, 57/17) zatraženo mišljenje središnjih tijela državne uprave na prijedlog odluke o prodaji, ali je Ministarstvo turizma dalo negativno mišljenje obzirom na prostorno-plansku namjenu zone Srebreno II i aktualnu Strategiju razvoja turizma Republike Hrvatske do 2020. godine koja predviđa izgradnju kongresnog centra na lokaciji [adresa]. Radi navedenog, u tužbi se navodi, Ministarstvo državne imovine obustavilo je postupak prodaje i o tome obavijestilo društvo Lovrijenac 1000 d.o.o. dopisom od 27. studenoga 2018. godine, te ga pozvalo na zaključenje ugovora o zakupu sukladno članku III. Odluke o utvrđivanju uvjeta za korištenje kampova u vlasništvu ili suvlasništvu Republike Hrvatske i čestica zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske u obuhvatu kampova svojim dopisom od 9. siječnja 2019. godine. Ističe se da je trgovačko društvo Lovrijenac 1000 d.o.o. odbilo zaključiti ponuđeni mu ugovor o zakupu i nije predalo u posjed nekretnine u obuhvatu kampa [adresa] sukladno pozivu Ministarstva državne imovine od 24. siječnja 2020. godine, pa da je Državno odvjetništvo prije podnošenja tužbe u smislu članka 186a. Zakona o parničnom postupku obratilo se tuženiku s zahtjevom za mirno rješenje spora, a da tuženik nije prihvatio zahtjev tužiteljice. Radi navedenog tužitelj s pozivom na odredbe članka 162. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14) predlaže da sud nakon provedenog postupka naloži tuženiku da Republici Hrvatskoj putem Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine preda u posjed nekretnine na kojim nekretninama se prostire kamp [adresa] na adresi [adresa].

2. Tužitelj se očituje na navode tuženika iz odgovora na tužbu navodeći kako potvrđuje da je tužiteljica ranije bila vlasnikom ili suvlasnikom nekretnina katastarskih oznaka: čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica], čkbr. [katastarska čestica] i čkbr. [katastarska čestica] sve u k. o. [katastarska općina], međutim da je predmetnim nekretninama tužiteljica raspolagala na način da je iste

prodala kupcu, ovdje tuženiku te su između istih ugovornih stranaka nastupili svi učinci sklopljenog ugovora o kupoprodaji. Ističe tuženik da je tužiteljica je, po prethodnom zahtjevu i prijedlogu tuženika, svojim dopisom KLASA:940-06/17-10/1118; URBROJ: 536-03-02-01/05-18-14 od dana 21. rujna 2018.g. sve naprijed navedene nekretnine ponudilo na prodaju tuženiku za ukupnu kupoprodajnu cijenu od 39.190.000,00 kn, uvećanu za iznos od 6.340,00 kn na ime procjene vrijednosti nekretnine, uz uvjet prethodnog plaćanja naknade za korištenje predmetnih nekretnina u 2018.g. u iznosu od 40.000,00 € uvećano za pripadajući iznos poreza na dodanu vrijednost. Tuženik se je odmah po zaprimanju naprijed navedene ponude, pozitivno očitovao na istu, odnosno tužitelju je dana 25. rujna 2018.g. uputio pisani prihvrat naprijed navedene ponude te ujedno zamolilo tužitelja kao prodavatelja da se u što skorijem roku definira i rok plaćanja cijene te pravo na predbilježbu prava vlasništva. Ujedno, navodi tuženik da je nastavno i ispunio po tužitelju postavljeni uvjet prethodnog plaćanja naknade za korištenje nekretnina za 2018.g. i to odmah po primitku odgovarajućeg računa za isto. Navodi tuženik da je dana 19. listopada 2018.g. podmirio račun 013325/2018 od dana 05. listopada 2018.g. sa dospijecom od 31. listopada 2018.g. u iznosu od 371.238,65 kn. Tuženik se poziva na odredbu čl. 247. Zakona o obveznim odnosima, odnosno da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, te se poziva i na čl. 253 i 262. istog Zakona navodeći da imajući u vidu kako su i ponuda tužiteljice za kupnjom nekretnina te izjava tuženika kojom u cijelosti prihvaća sve uvjete iz ponude tužitelja odaslani u pisanom obliku te kako je tužiteljica nesporno zaprimila izjavu tuženika kojom se prihvaća ponuda, dana 26. rujna 2018.g., to je takvim suglasnim očitovanjem volje o bitnim sastojcima ugovora (predmet kupoprodaje i cijena), s istim danom upravo i sklopljen kupoprodajni ugovor između tužiteljice i tuženika, a temeljem kojeg tužiteljica prodaje, a tuženik kupuje upravo nekretnine, odnosno relevantne suvlasničke dijelove nekretnina koje su predmetom dostavljenog nam ugovora o zakupu kampa „ [adresa]“ i to za kupoprodajnu cijenu od 39.190.000,00 kn, uvećanu za iznos od 6.340,00 kn na ime procjene vrijednosti nekretnine. Tuženik navodi da nakon sklopljenog ugovora, a kako je to prethodno opisano, tužiteljica više nije mogla pravno raspolagati istim nekretninama, pa samim time nije mogla niti predmetne nekretnine nuditi i/ili davati dalje u zakup. Slijedom svega navedenog, tuženik ističe kako nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 162. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, odnosno kako tužiteljica nije dokazala da su nekretnine koje traži u posjed njezino vlasništvo, već je upravo suprotno tome, tuženik dokazao pravo vlasništva nad navedenim nekretninama.

3. Tužitelj tijekom postupka u bitnome izlaže i predlaže kao u tužbi, te navodi da je stvarni vlasnik u cijelosti svih navedenih čestica zemlje u tužbi iako iz ZK izvatka proizlazi da su suvlasnici čest. zem. [katastarska čestica] i čest. zem. [katastarska čestica]. Naime da kod osnivanja zemljišne knjige, nove izmjene 2013.g. na čest. zem. [katastarska čestica] nalaze se i čestice zemlje [katastarska čestica] koje su bile upisane kao suvlasništvo RH i P i OI, te da zbirka isprava (Z.541/77) u kojoj se nalaze ugovori između RH i Č **.**.1976.g, te da protiv tih upisa Općinsko državno odvjetništvo u Dubrovniku podnijelo je prigovore i zatražilo da se kao vlasnik cjeline prava vlasništva novoformirane katastarske čestice [katastarska čestica] k. o. [katastarska općina] upiše RH. U odnosu na česticu 2304/3 u ZK izvatku je upisana RH kao suvlasnik za jednu polovinu i Centar za socijalnu skrb Dubrovnik za jednu polovinu, međutim da se tu stvarno radi o vlasništvu RH jer je osnivač Centra za socijalnu skrb zapravo Republika Hrvatska. Zastupnik po zakonu tužitelja je na pripremnom ročištu dopunio tužbeni zahtjev na način da specificira nekretnine da dodaje oznaku zemljišno knjižnog uloška i to za čest. zem. [katastarska čestica] zk.

ul. [broj ZK uloška], za čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uloška], čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uloška], čest. zem. [katastarska čestica] uk. ul. 8, čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uloška], čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uloška], čest. zem. [katastarska čestica], zk. ul. [broj ZK uloška], čest. zem. [katastarska čestica] zk. ul. [broj ZK uloška].

4. Tuženik po punomoćniku tijekom postupka u bitnome izlaže kao u odgovoru na tužbu i podnescima u kojima u bitnome ističe kako se radi o paušalnim pravnim konstrukcijama tužitelja te iz istih ne proizlazi niti stvarno, a niti predmnijevano vlasništvo tužitelja na suvlasničkim dijelovima koji nisu uknjiženi na tužitelja, slijedom čega tužitelj, temeljem odredbe čl. 46. Zakona o vlasništvu i drugim stvarima, nije ovlašten te aktivno legitimiran zahtijevati predaju predmetnih nekretnina u svoj isključivi posjed, te ističe prigovor nedostatka tužiteljeve aktivne legitimacije. Tuženik ističe i kako je isti poštenu posjednik (i vlasnik) predmetnih nekretnina koje su predmetom ovog spora, a koje je ranije isti držao u svom posjedu osnovom sklopljenih ugovora o zakupu, a posljednje tri godine osnovom sklopljenog kupoprodajnog ugovora sa tužiteljem (o čemu se je tuženik opširno očitovao u svom odgovoru na tužbu te je isto i predmetom ovosudnog spora koji se vodi pod poslovnim brojem P - 191/21). Tuženik ističe kako je za vrijeme držanja predmetnih nekretnina u posjedu izvršio značajna ulaganja u iste i to kako u smislu održavanja i očuvanja njihove vrijednosti tako i u smislu povećanja iste, a sve s obzirom kako je tuženik predmetne nekretnine upravo smatrao svojim vlasništvom te je konstantno i svakodnevno ulagao značajna sredstva u očuvanje povećanje njihove vrijednosti. Tuženik je tom prilikom istaknuo svoje pravo temeljem odredbe čl. 164. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, te isti i nadalje ustraje i potražuje naknadu za nužne i korisne troškove koje je imao u pogledu predmetnih nekretnina predaju u posjed kojih zahtijeva tužitelj, a da tuženik svakako ima pravo zadržati predmetne nekretnine u svom posjedu dok mu svi korisni i nužni troškovi ne budu naknađeni. U odnosu na predmetne okolnosti utvrđenja stvarne visine nužnih i korisnih troškova, tuženik je pravodobno predložio izvesti dokaze saslušanjem tuženika te provođenja kombiniranog građevinsko i financijsko vještačenja, a u prilogu ovog podneska, tuženik kao dokaz izvršenog ulaganja te za potrebe predmetnog vještačenja, dostavlja troškovnik (potvrđen od ranijeg zakupodavca) iz kojeg je razvidna visina dijela troškova koje je tuženik imao prilikom posjedovanja predmetnih nekretnina. Napominje se kako se radi tek o dijelu troškova te je stvarno ulaganje tuženika bilo puno veće i isto će se utvrditi ranije predloženim vještačenjem.

5. U ovoj pravnoj stvari je prije svega bilo potrebno riješiti prethodno pitanje je li sklopljen ugovor o kupoprodaji među strankama a koji spor se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku pod posl.br. P-191/2021, pa kako parnica P-191/2021 nije bila okončana, te kako činjenica kupoprodaje, odnosno jačeg prava na posjed, prethodno pitanje u odnosu na predmetni spor, sud je odlučio prekinuti postupak sukladno čl. 213. st. 1. toč. 1 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP).

4. Tužitelj je sudu dostavio podnesak koji predlaže nastavak nakon što je pravomoćno završen postupak P-191/2021, pa je sud nastavio postupak pod novim poslovnim brojem i pregledao predmet P-191/2021.

5. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledanjem isprava priloženih u spisu:

- Izvatci iz zemljišne knjige,
- Ugovor o zakupu od 1.2.2017,
- Dopisi Ministarstva državne imovine od 27.11.2018, 9.1.2019 i 24.1.2020,
- Zahtjev za mirno rješenje spora,
- Dopis Ministarstva državne imovine od 21.9.2018,
- Dopis punomoćnika tuženika Ministarstvu od 25.9.2018. sa povratnicom,
- Uplatnica od 19.10.2018,
- Dopis punomoćnika tuženika Ministarstvu od 17.7.2019. sa povratnicom,
- Dopis punomoćnika tuženika Ministarstvu od 27.2.2020 sa potvrdom o primitku,
- Dopis punomoćnika tuženika Ministarstvu od 14.1.2020,
- Uplatnica od 15.1.2020,
- Zahtjev za mirno rješenje spora sa priložima,
- Ugovor o zakupu od 22.4.2013,
- Dodatak 1 Ugovoru o zakupu od 22.12.2010,
- Ugovor o zakupu od 4.7.2014,
- Ugovor o zakupu od 14.5.2015,
- Ugovor o zakupu od 5.4.2016,
- Ugovor o zakupu od 1.2.2017,
- Izmijenjeno rješenje Područnog ureda za katastar od 29.1.2013,

- Pregled spisa Trgovačkog suda P- P-191/2021, te su u ovaj spis kopirane tužba, odgovor na tužbu, presude i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Sud je izveo sve potrebne dokaze do zaključenja prethodnog postupka, a nije izvodio dokaze predložene nakon zaključenja prethodnog postupka jer sukladno čl.299 ZPP - a stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, a što u ovom postupku nije bio slučaj. Sud nije izveo dokaz saslušanja tuženika i vještačenje po građevinskom i financijskom vještaku za utvrditi naknadu za nužne i korisne troškove tuženika obzirom da isti nisu bili predmet ovog spora, jer tuženik nije postavio zahtjev niti na određen način kao takav već je samo činjenično naveo da je imao nužne i korisne troškove.

6. Između stranaka nije sporno da je između stranaka sklopljen Ugovor o zakupu , da je tuženika tužitelj na temelju tog ugovora uveo u posjed. Sporno je između stranaka je li sklopljen kupoprodajni ugovor odnosno činjenica kupoprodaje, odnosno jačeg prava na posjed.

7. Iz analize Ugovora o zakupu vidljivo je da se radi o valjano sklopljenom ugovoru o zakupu koji je sklopljen na određeno vrijeme te da je zakup prestao .

8. Sud je pregledao spis parnice P-191/2021 koja je pravomoćno završena. Presudom Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-191/2021 od 28. travnja 2022. odbijen je tužbeni zahtjev na utvrđenje da je 26. rujna 2018. sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnina, za ukupnu kupoprodajnu cijenu od 39.190.000,00 kn, uvećanu za iznos od 6.340,00 kn na ime procjene vrijednosti nekretnina, time da se tuženik obvezuje tužitelju izdati pisanu potvrdu o sklopljenom Ugovoru podobnu za upis predbilježbe prava vlasništva na predmetnim nekretninama, koju će u protivnom istu zamijeniti ova presuda (točka I. izreke). Naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 995,42 EUR / 7.500,00 kn (točka II. izreke). Tako je sud riješio pozivom na određenja iz članka 37. stavka 5. Zakona o upravljanju državnom imovinom („Narodne novine“ broj 52/18; dalje: ZUDI). Predmet spora je tužbeni zahtjev na utvrđenje da je između parničnih stranaka sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnina 26. rujna 2018., između tužitelja kao prodavatelja i tuženika kao kupca. Nije sporno da su predmetne nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske; te da je tužitelj dopisom tuženiku, tada Ministarstvu državne imovine, iskazao interes za kupnju predmetnih nekretnina; te da se tužitelj nalazi u neprekidnom zakonitom posjedu predmetnih nekretnina u trajanju dužem od 10 godina. U odnosu na iskazani interes tužitelja, tuženica je tužitelju uputila dopis od 21. rujna 2018. te da se tužitelj na navedeni dopis očitovao 25. rujna 2018. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom PŽ-380/2023-2 od 13.2.2024. potvrdio presudu Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-191/2021 od 28. travnja 2022. Prijedlog za dopuštenje revizije tužitelja je odbačen.

9. Temeljem ovako provedenog postupka na temelju savjesne i brižljive ocjene dokaza, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan, pa je odlučeno kao u toč. I izreke presude.

10. U spisu iz pročitanih i pregledanih isprava a i na temelju analize istih sud nije našao dokazanim (u smislu čl. 221a ZPP-a) da tuženik ima pravo na posjed koje bi bilo jače od prava tužitelja koji je vlasnik i suvlasnik predmetnih nekretnina kako to proizlazi iz isprava u spisu. Naime, tuženik je svoje pravo crpio iz činjenice da je nakon završenog zakupa u posjedu bio jer je sklopljen kupoprodajni ugovor, a navedeno je pravomoćno utvrđeno pred sudom u drugom postupku da nije tako (predmet - Presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-191/2021 od 28. travnja 2022. odbijen je tužbeni zahtjev na utvrđenje)

11. U smislu odredbe čl. 164. st. 2. Zakona o vlasništvu (NN 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014) propisano je da ukoliko vlasnik zahtjeva da mu posjednik preda stvar, pošteni posjednik može tražiti naknadu za nužne i korisne troškove koje je imao, te stvar zadržati dok mu oni ne budu naknađeni. Isto tako odredbom čl. 72 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje u tekstu ZOO) određeno je da vjerovnik dospjelog potraživanja u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude isplaćeno potraživanje. Radi se o pravu zadržanja ili retencije, a kada se radi o

tome da vlasnik potražuje stvar (kao u ovom postupku), a s druge strane posjednik potražuje naknadu troškova ulaganja (kao što ovdje traži tuženik) onda se primjenjuju odredbe ZV -a kao lex specialis u odnosu na odredbe čl. 72. ZOO. Odredbe ZOO o pravu zadržanja supsidijarno nadopunjuju odredbe ZV-a o pravnom položaju poštenog posjednika koji potražuje naknadu za nužne i korisne troškove.

12. Izloženi prigovor nije osnovan jer pravo zadržanja ne postoji od strane nepoštenog posjednika koji je stvar bio dužan (nakon što je postao nepošten) predati vlasniku bez odgode (čl. 165. st. 4. ZV). Istekom ugovora o zakupu tuženik je postao nepošteni posjednik i u takvom slučaju ne može osnovano pozivati na pravo zadržanja (članak 165. ZV).

13. Sud je na temelju do zaključenja glavne rasprave određeno postavljenog zahtjeva tužitelja na podnesku (l.s. 183), sukladno čl. 154.st.1 i 155. ZPP, utvrđenoj vrijednosti predmeta spora, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. Narodne novine br. 138/2023, 107/2025 dalje: OT) koja se primjenjuje sukladno čl. 41 Zakona o državnom odvjetništvu (NN 67/18, 21/ 22), našao potrebnim za vođenje ovog postupka troškove tuženika. Sud je priznao troškove za sastav tužbe 10000 bodova (Tar. br. 7 toč. 1. OT-a), u zastupanju po odvjetniku na ročištu gdje se raspravljalo o glavnoj stvari ili se izvodili dokazi dana 18.8.21, 8.12.21. i 17.9.25, u iznosu od 10000 bodova po ročištu (Tar. br. 9. toč. 1. OT-a), te za zahtjev za mirno rješenje spora 10000 bodova, što temeljem Tar.br. 50. OT-a iznosi 100.000,00 eura. Stoga prihvaćen je zahtjev za troškom u iznosu 100.000,00 eura i odlučeno kao u toč. II izreke presude.

14. Zbog navedenog, temeljem spomenutih propisa odlučeno je kao u izreci.

U Dubrovniku, 16. listopada 2025.

Sutkinja:

Katarina Franković

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude, ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a ukoliko nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude od dana dostave presude pozivom na gornji poslovni broj spisa.